

Opto, ut feliciter longaeva prosperitate in hoc saeculo vivas et post huius vitae c. 799—804 terminum Deo donante ad perpetuae beatitudinis regnum pervenire merearis, vir nobilissime nobisque amantissime.

303.

Alcvinus Nifridium episcopum Narbonensem et Benedictum abbatem Anianensem ad laboris assiduitatem cohortatur. c. 799—804.

Cod. H fol. 35'—36' a.

Ed. J 236.

DILECTISSIMIS IN CHRISTO DEO PATRIBUS NIFRIDIO EPISCOPO¹ BENEDICTO ABBATI² EXIGUUS MERITIS SED FIDELIS CARITATE ALCHVINUS AETERNAE BEATITUDINIS SALUTEM.

10 Fateor me frequentia litterarum vestrae sanctitatis occupasse oculos, sed nec sic tamen implesse caritatis dulcedinem, quae meum nullatenus permittit^b quiescere calamum nec lassescere^c linguam in dictando³; volens ostendere magnitudinem amoris et fidei fervorem, quo animus meus in vestram conligatus est dilectionem fratribusque
15 illis coadunavit in partibus⁴; ut cives caeli angelicam agerent in terris vitam; patienter expectantes beatam spem et adventum magnae remunerationis, qua angelis aequales efficiantur non solum animarum dignitate, sed etiam corporum^d resurrectione.

Quis labor cuiquam durus^e videri debet, dum fideliter in Christi sudantibus praeceptis angelica promittitur aequalitas? Quid futurus regni Dei possessor difficile in
20 terris aestimare vel timere debebit, dum eundem habet adiutorem in ascendendo ubique, quem habet remuneratorem semper in redeundo? Quis felicius illo, qui aliam non habet partem in hoc saeculo nisi dominum Deum? qui ideo descendit de paternae maiestatis sede, ut nobis patefaceret viam caelestis regni ascendere gloriam. Tantum nos tardi non simus in accipiendo quod ille valde largus est in praestando. Hoc
25 magnopere considerandum est, ut integra fide, catholica pace, indefesso labore usque in finem firmum perseveremus in opere Dei et, quod semel elegimus, semper teneamus. Propositi nostri non derelinquamus professionem. Stet unusquisque in acie exercitus Christi, non derelinquens locum suum, sed viriliter pugnet cum conmilitionibus suis. Quia multorum auxilio tutius laborem militiae sustinet, quam si solus contra
30 plurimos stare incipiat vel, quod absit, fugiendo terga ostendat persequentibus se. Teneat unusquisque arma sua, in quibus triumphare debet; nec ea inimicis praestet suis. Coerceat linguam suam a murmuratione vel repraehensione aut certe ceteris linguae vitiis; quae data est ei ad laudem Dei, ad veritatem proferendam, vel fratrum exhortandum^f laborem. Ut^g non habet adversarius, quid ei noceat in linguae
35 officio, sic de ceteris membrorum ministerio sentiendum est. Infirmus est serpens in sua virtute, si nostra illi non demus arma ad vulnerandum nos. Teneamus firmiter, quae nostra sunt, ut possimus evadere, quae nostra non sunt, id est aeterna tormenta^h, sed habere, quae nostra voluit Deus esse, id est regna caelorum. Videat

303. a) Lemma: Ad Nifridium episcopum et Benedictum abbatem H. b) permitt H.
40 c) lasescere H. d) corporis leg. Pertz. e) durius H. f) exhortando H. g) et H. h) aeterna tormenta scripsit J. pro atormenta H.

1) Narbonensi, qui primum anno 799. commemoratur (Abel Jahrbücher des fränkischen Reiches I, 361 n. 2). 2) Anianensi. 3) Cf. supra p. 318 ep. 191: linguam ad dictandum. 4) Cf. Versus Theodulfi ad monachos S. Benedicti (Poet. Carol. I, 520):

45 Quod fuit Ausoniis Benedictus rector in arvis,
Hoc modo tu in nostris es, Benedicte, locis.